

El material necessari

L'esquí de muntanya es practica amb un material especial. Els esquís solen ser més lleugers i curts que els de pista, mentre que les fixacions a l'hora de pujar tenen la particularitat de deixar una llibertat de talons de fins a 90 graus, mentre que a l'hora de fer el descens aquesta queda fixada com si estiguéssim a les pistes.

A l'hora de pujar es fa servir una pell sintètica anomenada pell de foca que s'adhereix a la sola dels esquís. D'aquesta manera, ens permet lliscar endavant i mai enrere. Quan la neu és molt dura o està glaçada s'utilitzen les ganivetes o serretes, que esgarren la neu actuant com una grampons. Per l'esquí de muntanya podem utilitzar tres tipus de bastons d'esquí: des dels tradicionals d'esquí de pista, passant pels telescòpics i finalment els d'esquí de fons. Les volanderes de plàstic cal que siguin grans i resistents, especialment en dies de neu fonda.

Les botes són de vital importància. Avui en dia hi ha models força bons i sobretot còmodes. Les botes d'esquí de muntanya solen ser més lleugeres que les d'esquí de pista i gairebé tots els models tenen una sola adherent, normalment com les botes d'alta muntanya, per poder-les utilitzar quan ens haguem de descalçar els esquís.

Els grampons no poden faltar mai dins la motxilla, mentre que el piolet el portarem quan la sortida presenti alguna dificultat tècnica. No us oblideu de l'ARVA (Aparell de Recerca de Víctimes d'Allaus), una de les garanties de seguretat junt amb l'experiència del propi alpinista; així com la pala, la sonda, l'altímetre, el mapa i la brúixola.

Recordeu que si la vostra experiència és limitada, el més recomanable és que contracteu serveis d'un guia. De ben segur que gaudireu més intensament de la muntanya. ✱

Retrat de l'autor

Carles Gel viu a Ribes de Fresser. És guia d'alta muntanya i ha participat en 30 expedicions arreu del món. És especialista en travesses polars.

Organitza tot tipus d'activitats d'alta muntanya principalment pels Pirineus però també arreu del món.

Com a escriptor ha publicat 22 llibres relacionats amb la muntanya.

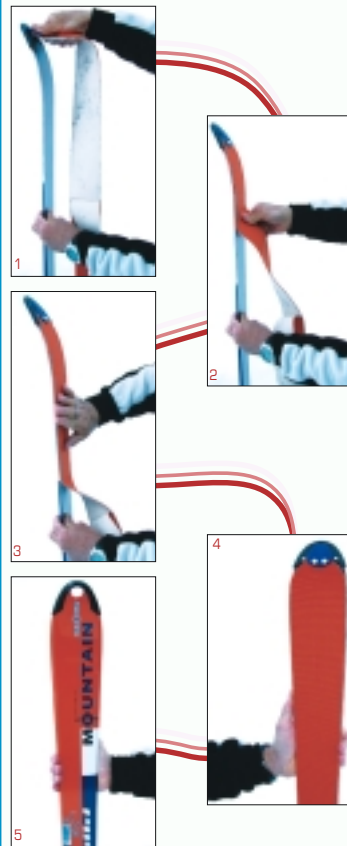
Contacte: 649 18 83 91 i 972 72 75 45.

La pell de foca, bàsica

Com tot bon practicant d'esquí de muntanya sap, la pell de foca és bàsica. Una de les marques que disposa d'un sistema més pràctic és Vökl amb l'*skinclip*. Gràcies a ell la pell es pot subjectar ràpidament amb clips al forat que hi ha a la punta de l'esquí i fixar-se després a l'esquí de manera natural. Aquest sistema és a la vegada molt efectiu i pràctic, sobretot quan les condicions externes no són pas massa bones, ja que facilita enormement aquesta operació.

Fotos muntatge 1-5: Imatges cedides per Vökl.

Bibliografia d'interès

'Pirineus en esquís', de l'alpinista i guia Carles Gel, publicat per l'editorial Farell l'any 2003.

Aquest llibre és un manual de tot el que cal saber sobre l'esquí de muntanya, i a més, descriu 35 ascensions arreu d'Andorra, Cerdanya, Catalunya Nord, Vall de Ribes, Vall de Camprodon i Berguedà.

159 pàgines. Molt recomanable.

4 ascensions d'iniciació

1. Puig de Balandrau (2.584 m), Vall de Camprodon.

Excel·lent cim d'iniciació. Del poble de Tregurà es puja per la pista fins que la neu no ens deixi passar. Continuarem per aquesta fins a les proximitats de la carena SE del Balandrau. Iniciarem la pujada d'aquesta ampla carena, amb forts pendents al principi i més suaus a continuació, que directament ens portarà al cim, 2.584 m.

Durada: de 2:30 a 3 hores, més 1:15 h per la tornada.

Desnivell: entre 700 i 800 metres segons les condicions.

Dificultat: cal un mínim de tècnica i una preparació física normal. La carena és ampla però la part alta la neu acostuma a estar glaçada.

2. Puig de Dòrria (2.547 m), Vall de Ribes.

Bonica ascensió que ens permetrà assolir aquest preciós mirador de la Vall de Ribes. Comencem l'ascensió al collet de les Barraques, prop dels 2.000 metres, endinsant-nos al bosc per a continuació, prosseguir per la suau carena en direcció NO, assolint finalment a través d'un llom força suau el cim del Puig de Dòrria, 2.547 m. Ascensió similar a la del Balandrau.

Durada: de 2 a 2:30 h més 1 h de descens.

Desnivell: prop de 600 metres.

Dificultat: sovint neu dura, però la carena és força ampla.

3. Puigllançada (2.409 m), Cerdanya/Berguedà.

Ascensió a una de les muntanyes més clàssiques de la Cerdanya, tot i que la seva part superior pertany a l'Alt Berguedà.

Iniciem l'ascensió al pla d'Anyella (1.800 m) i remuntem l'ampla carena en direcció SO, amb forts pendents al principi i després més suaus. S'arriba al cim de l'Amorriador de Rus (2.310 m), i després de travessar un pla, s'assoleix el Puigllançada (2.409 m) a través de pendents fàcils.

Durada: de 2 a 2:30 h més 45 minuts pel descens.

Desnivell: uns 610 metres.

Dificultat: cap, la carena és ampla tot i que sovint se sol trobar neu molt dura.

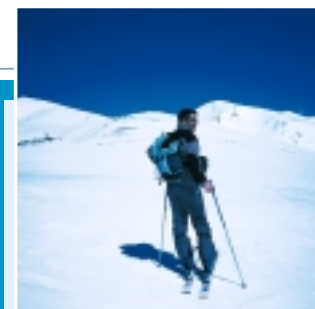
4. Pic dels Pessons (2.865 m), Andorra.

Muntanya esplèndida situada prop de Grau Roig. Del pàrquing de l'estació (2.120 m) s'ha de pujar per la pista d'esquí en direcció SO fins que s'arriba al llac dels Pessons. A continuació s'ha de travessar aquest llac i continuar per una petita vall de pendents força suaus. Tot seguit es remunten uns lloms en direcció SO fins que s'arriba als peus de la canal dels Isards (120 m 35-40 graus), que pujarem amb grampons. De la sortida es puja per pendents fàcils fins al cim (2.865 m).

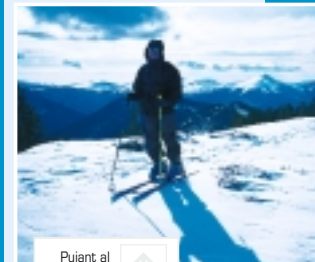
Durada: de 3 a 3:30 h més 1:30 h de descens.

Desnivell: uns 750 metres.

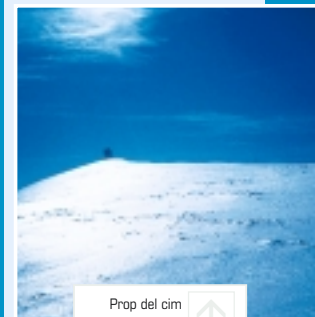
Dificultat: cap, fins a la canal. Aquesta es puja amb tècnica alpina, és a dir amb piolet i grampons.

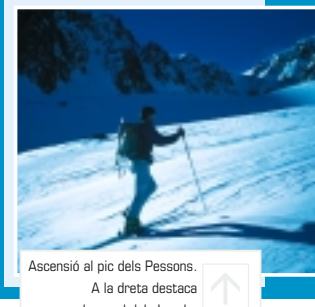
Ascensió al Balandrau per la carena SE.

Pujant al Puig Dòrria

Prop del cim del Puigllançada.

Ascensió al pic dels Pessons. A la dreta destaca la canal dels Isards.

Ascensions amb esquís de muntanya pel Pirineu

Pujar una muntanya amb esquís és una de les activitats més fascinants que ens ofereix l'alta muntanya a l'hivern, especialment on gaudirem dins d'un món de llibertat absoluta, envoltats per muntanyes i valls maravilloses que ens semblaran més verges que mai.

L'esquí de muntanya és una de les especialitats més peculiars que ofereix l'alta muntanya a l'hivern, ja que exigeix un coneixement pluridisciplinari en diverses àrees: terreny, cartografia, bibliografia, orientació, meteorologia, tipus de neus, perills objectius, primers auxilis, tècnica pròpia i tècnica d'esquí, materials, equipament, medi ambient, fotografia, etc.

Definir l'esquí de muntanya amb paraules no és cosa fàcil però m'atreveixo a dir que practicar-lo, s'entra en una altra dimensió, en un món gairebé màgic i irreal.

L'esquí de muntanya o de travessa, avui en dia conegut també com a esquí alpinisme, és una manera

més de practicar l'alta muntanya, però amb esquís. Amb el pas dels anys, després d'una profunda transformació, ha esdevingut una disciplina totalment independent, ja sigui assolint cims o bé fent llargues travesses, fet que implica que la persona que el practica es constitueixi amb el binomi alpinista esquiador.

Certament, l'esquí de muntanya ens farà gaudir plenament de l'alta muntanya, però és de vital importància conèixer i comprendre tots els secrets que amaguen les altes muntanyes a l'hivern. Repeteixo, no tan sols per poder gaudir intensament del plaer que ens proporcionen, sinó per salvaguardar-nos de tots els perills i dificultats que amaga la muntanya nevada.